

Helligåndsdue, giv mig at skue

Helligåndsdue,
giv mig at skue,
giv mig at kende i levende kød
stemmen, jeg følger,
skønt den sig dølger,
vis mig den stemme, som er mig så sød.

Længe jeg søgte,
lyste med lygte
ind i det mørke, som bor i mig end,
uden at finde,
ude som inde,
spor efter stemmen, jeg kalder min ven.

Vis mig den nåde,
løs mig den gåde,
hvem er det væsen, som kender mit navn?
Due, jeg længes,
næsten jeg sprænges,
efter at kaste mig ind i dets favn.

Poul Michael von Bülow 2025